

¹Also machte David seinen Sohn Salomo zum König über Israel, da er alt und des Lebens satt war.²Und David versammelte alle Obersten in Israel und die Priester und Leviten.³Und man zählte die Leviten von dreißig Jahren und darüber; und ihre Zahl war von Haupt zu Haupt, was Männer waren, achtunddreißigtausend.⁴"Aus diesen sollen vierundzwanzigtausend dem Werk am Hause des HERRN vorstehen und sechstausend Amtleute und Richter sein⁵ und viertausend Torhüter und viertausend Lobsänger des HERRN mit Saitenspielen, die ich gemacht habe, Lob zu singen."⁶Und David machte Ordnungen unter den Kindern Levi, nämlich unter Gerson, Kahath und Merari.⁷Die Gersoniter waren: Laedan und Simei.⁸Die Kinder Laedans: der erste, Jehiel, Setham und Joel, die drei.⁹Die Kinder Simeis waren: Salomith, Hasiel und Haran, die drei. Diese waren die Häupter der Vaterhäuser von Laedan.¹⁰Und diese waren Simeis Kinder: Jahath, Sina, Jeus und Beria. Diese vier waren Simeis Kinder.¹¹Jahath aber war der erste, Sina der andere. Aber Jeus und Beria hatten nicht Kinder; darum wurden sie für ein Vaterhaus gerechnet.¹²Die Kinder Kahaths waren: Amram, Jizhar, Hebron und Usiel, die vier.¹³Die Kinder Amrams waren: Aaron und Mose. Aaron aber ward abgesondert, daß er geheiligt würde zum Hochheiligen, er und seine Söhne ewiglich, zu räuchern vor dem HERRN und zu dienen und zu segnen in dem Namen des HERRN ewiglich.¹⁴Und Mose's, des Mannes Gottes, Kinder wurden genannt unter der Leviten Stamm.¹⁵Die Kinder aber Mose's waren:

¹وَلَمَّا سَخَّ دَاوُدُ وَشَبِعَ أَبَامًا مَلَكًا سَلِيمَانَ ابْنَهُ عَلَى إِسْرَائِيلَ.²وَجَمَعَ كُلَّ رُؤَسَاءِ إِسْرَائِيلَ وَالْكَهَنَةِ وَاللَّوِيِّينَ،³فَعَدَّ اللَّوِيِّونَ مِنْ ابْنِ ثَلَاثِينَ سَنَةً قَمَا قَوْوُ، فَكَانَ عَدْدُهُمْ حَسَبَ رُؤُوسِهِمْ مِنَ الرِّجَالِ ثَمَانِيَةِ وَثَلَاثِينَ أَلْفًا.⁴مِنْ هَؤُلَاءِ لِلْمُطَاظَرَةِ عَلَى عَمَلِ بَيْتِ الرَّبِّ أَرْبَعَةٌ وَعِشْرُونَ أَلْفًا. وَسِنَّةُ آلاَفِ عُرْقَاءَ وَقُضَاةٍ.⁵وَأَرْبَعَةُ آلاَفِ بَوَائِيونَ، وَأَرْبَعَةُ آلاَفِ مُسَبِّحُونَ لِلرَّبِّ بِالْآلَاتِ الَّتِي عَمِلْتُ لِلنَّسِيحِ.⁶وَقَسَمْتُهُمْ دَاوُدُ فِرْقًا لِبَنِي لَوِي لِيَجْرُسُونَ وَقَهَاتَ وَمَرَارِي.⁷مِنَ الْجَرُشُونِيِّينَ لَعَدَانُ وَسَمْعِي.⁸بَنُو لَعَدَانَ، الرَّاسُ يَحِيئِيلُ ثُمَّ زَيْنَامُ وَبُونِيلُ، ثَلَاثَةٌ.⁹بَنُو سَمْعِي، سَلُومِيثُ وَحَزِّيئِيلُ وَهَارَانُ، ثَلَاثَةٌ. هَؤُلَاءِ رُؤُوسُ آبَاءِ لِلْعَدَانِ.¹⁰وَبَنُو سَمْعِي، يَحَثُ وَزَيْنَا وَيَعُوشُ وَتَرِيْعَةُ. هَؤُلَاءِ بَنُو سَمْعِي أَرْبَعَةٌ.¹¹وَكَانَ يَحَثُ الرَّاسَ وَزِيْرُهُ الثَّانِي. أَمَّا يَعُوشُ وَتَرِيْعَةُ فَلَمْ يَكُنْزَا الْأَوْلَادَ، فَكَانُوا فِي الْإِخْصَاءِ لِبَيْتِ أَبِي وَاجِدٍ.¹²بَنُو قَهَاتَ، عَمْرَامُ وَيَصْهَارُ وَجَبْرُونُ وَعَزِّيئِيلُ، أَرْبَعَةٌ.¹³إِنَّا عَمْرَامُ هَارُونُ وَمُوسَى، وَأَفَرَزَ هَارُونُ لِقَدِيْسِيهِ قُدْسَ أَفْدَاسِ هُوَ وَبَنُوهُ إِلَى الْأَبَدِ، لِيُوْقِدَ أَمَامَ الرَّبِّ وَيَخْدُمَهُ وَيُبَارِكُ بِاسْمِهِ إِلَى الْأَبَدِ.¹⁴وَأَمَّا مُوسَى رَجُلُ اللَّهِ قَدَعِيَ بَنُوهُ مَعَ سِبْطِ لَوِي.¹⁵إِنَّا مُوسَى جَرَشُومُ وَأَلِيْعَزَّرُ.¹⁶بَنُو جَرَشُومَ شَبُونِيْلُ الرَّاسُ.¹⁷وَكَانَ ابْنُ أَلِيْعَزَّرَ رَحْبِيَا الرَّاسَ وَلَمْ يَكُنْ لِأَلِيْعَزَّرَ بَنُونَ آخَرُونَ. وَأَمَّا بَنُو رَحْبِيَا فَكَانُوا كَثِيرِينَ جِدًّا.¹⁸بَنُو يَصْهَارَ سَلُومِيثُ الرَّاسُ.¹⁹بَنُو جَبْرُونِ، يَرِيَا الرَّاسُ وَأَمْرِيَا الثَّانِي وَحَزِّيئِيلُ الثَّالِثُ وَتَقْمَعَامُ الرَّابِعُ.²⁰إِنَّا عَزِّيئِيلُ مِيحَا الرَّاسُ وَبَسِّيَا الثَّانِي.²¹إِنَّا مَرَارِي مَخْلِي وَمُوشِي. إِنَّا مَخْلِي الْإِعَارِازُ وَقَيْسُ.²²وَمَاتَ الْإِعَارِازُ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ بَنُونَ بَلْ بَنَاتٌ، فَأَخَذَهُنَّ بَنُو قَيْسَ إِخْوَتُهُنَّ.²³بَنُو مُوشِي مَخْلِي وَعَادِرُ وَتَرِيْمُوثُ، ثَلَاثَةٌ.²⁴هَؤُلَاءِ بَنُو لَوِي حَسَبَ بُيُوتِ آبَائِهِمْ رُؤُوسُ الْآبَاءِ حَسَبَ إِخْصَانِهِمْ فِي عَدَدِ الْأَسْمَاءِ حَسَبَ رُؤُوسِهِمْ عَامِلُو الْعَمَلِ لِيَخْدُمَةَ بَيْتِ الرَّبِّ مِنْ ابْنِ عَشْرِينَ سَنَةً قَمَا قَوْوُ.²⁵لَآنَ دَاوُدُ قَالَ، قَدْ أَرَاخَ الرَّبُّ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ شَعْبَهُ فَسَكَنَ فِي أَوْرُشَلِيمَ إِلَى الْأَبَدِ.²⁶وَلَيْسَ لِللَّوِيِّينَ بَعْدُ أَنْ يَحْمِلُوا الْمَسْكَنَ وَكُلَّ أَمْرِيَّتِهِ لِيَخْدُمَتِهِ.²⁷لَآنَهُ حَسَبَ كَلَامِ دَاوُدَ الْأَخِيرِ عُدَّ بَنُو لَوِي مِنْ ابْنِ عَشْرِينَ سَنَةً قَمَا قَوْوُ.²⁸لَآنَهُمْ كَانُوا يَقِفُونَ بَيْنَ يَدَيَّ بَنِي هَارُونَ عَلَى خِدْمَةِ بَيْتِ الرَّبِّ فِي الدَّوْرِ وَالْمَخَادِعِ وَعَلَى تَطْهِيرِ كُلِّ قُدْسٍ وَعَمَلِ خِدْمَةِ بَيْتِ

Gersom und Elieser.¹⁶ Die Kinder Gersoms: der erste war Sebuel.¹⁷ Die Kinder Eliesers: der erste war Rehabja. Und Elieser hatte keine andern Kinder; aber der Kinder Ehabjas waren überaus viele.¹⁸ Die Kinder Jizhars waren: Salomith, der erste.¹⁹ Die Kinder Hebrons waren: Jeria, der erste; Amarja, der zweite; Jahasiel, der dritte; und Jakmeam, der vierte.²⁰ Die Kinder Usiels waren, Micha, der erste, und Jissia, der andere.²¹ Die Kinder Meraris waren: Maheli und Musi. Die Kinder Mahelis waren: Eleasar und Kis.²² Eleasar aber starb und hatte keine Söhne, sondern Töchter; und die Kinder des Kis, ihre Brüder, nahmen sie.²³ Die Kinder Musis waren: Maheli, Eder und Jeremoth, die drei.²⁴ Das sind die Kinder Levi nach ihren Vaterhäusern, nämlich die Häupter der Vaterhäuser, die gerechnet wurden nach der Namen Zahl von Haupt zu Haupt, welche taten das Geschäft des Amts im Hause des HERRN, von zwanzig Jahren und darüber.²⁵ Denn David sprach: Der HERR, der Gott Israels, hat seinem Volk Ruhe gegeben und wird zu Jerusalem wohnen ewiglich.²⁶ So wurden auch die Kinder Levi gezählt von zwanzig Jahren und darüber, da sie ja die Wohnung nicht mehr zu tragen hatten mit all ihrem Geräte ihres Amts,²⁷ sondern nach den letzten Worten Davids,²⁸ daß sie stehen sollten unter der Hand der Kinder Aaron, zu dienen im Hause des HERRN in den Vorhöfen und Kammern und zur Reinigung von allerlei Heiligem und zu allem Werk des Amts im Hause Gottes²⁹ und zum Schaubrot, zum Semmelmehl für das Speisopfer, zu den ungesäuerten Fladen,

اللَّهُ²⁹ وَعَلَى حُزْنِ الْوُجُوهِ وَدَقِيقِ التَّقْدِمَةِ وَرِقَاقِ الْقَطِيرِ
وَمَا يُعْمَلُ عَلَى الصَّاحِ وَالْمَرْبُوكَاتِ وَعَلَى كُلِّ كَيْلٍ
وَقِيَاسٍ³⁰ وَلَأَجْلِ الْوُفُوفِ كُلِّ صَبَاحٍ لِحَمْدِ الرَّبِّ وَتَسْبِيحِهِ
وَكَذَلِكَ فِي الْمَسَاءِ،³¹ وَلِكُلِّ إِضْعَادٍ مُحَرَّقَاتٍ لِلرَّبِّ فِي
السُّبُوتِ وَالْأَهْلَةِ وَالْمَوَاسِمِ يَالْعَدَدِ حَسَبَ الْمَرْسُومِ
عَلَيْهِمْ دَائِمًا أَمَامَ الرَّبِّ،³² وَلِيَحْرُسُوا حِرَاسَةَ خِيَمَةِ
الْاجْتِمَاعِ وَحِرَاسَةَ الْقُدْسِ وَحِرَاسَةَ بَيْتِ هَاوُونَ إِخْوَتِهِمْ
فِي خِدْمَةِ بَيْتِ الرَّبِّ.

zur Pfanne, zum Rösten und zu allem Gewicht und Maß³⁰ und zu stehen des Morgens, zu danken und zu loben den HERRN, und des Abends auch also,³¹ und alle Brandopfer dem HERRN zu opfern auf die Sabbate, Neumonde und Feste, nach der Zahl und Gebühr allewege vor dem HERRN,³² daß sie des Dienstes an der Hütte des Stifts warteten und des Heiligtums und der Kinder Aaron, ihrer Brüder, zu dienen im Hause des HERRN.